

Onze toekomst is niet neutraal

Woorden kunnen verleiden, engageren, doen groeien maar kunnen ons ook kwetsen of kwaad maken. Woorden zijn niet neutraal. Welke woorden pijn doen is moeilijk te bepalen. Het is wie het zegt of hoe en waar het gezegd wordt. Ook wie het hoort maakt een verschil. Iemand aanspreken als 'schatje' kan liefdevol maar evengoed denigrerend zijn. En dat laatste is niet toelaatbaar.

Om elkaars bedoeling goed te begrijpen, moeten soms vragen gesteld worden. Vragen die doen nadenken, verduidelijken of leiden tot dialoog. Vragen stellen grenzen. Te dikwijls gaan de dingen aan ons voorbij of negeren we de impact. Ook in het politieke debat. We hebben het te druk, het is te complex of het staat te ver van ons af. Af en toe leidt een ongenueanceerde tweet of Facebookpost tot een politieke rel die wordt uitvergroot in de media. Maar ook daarvan krijgen we meer en meer genoeg. De polariserende scherpheid maakt ons moe. We trekken ons terug en worden minder en minder kritisch. En daarin schuilt het gevaar.

Zo vinden we het na vijf jaar rechtse polarisatie meer en meer normaal dat geen job hebben vooral de schuld van het individu is. Dat zieke collega's zo snel mogelijk 'ge-reactiveerd' moeten worden omdat anders de ziektekost voor iedereen te hoog is. Dat besparingen verhuld worden onder het mom van harmonisaties. De omwenteling in ons denken gebeurt niet altijd bewust. Het is de wijze waarop woorden en zinnen dagelijks onze gedachten binnensluipen. Het is de wijze waarop we moe worden van al het politiek gekrakeel. En toch is het is niet goed dat op die manier de verdraagzaamheid wordt uitgehold.

De verkiezingsuitspraken zullen ons dit werkjaar om de oren slaan. Tot vervelens toe. En toch is het belangrijk om ons niet af te wenden van die debatten. Laat ons kritisch blijven. Laat ons de juiste vragen blijven stellen bij woorden die worden uitgesproken. Laat ons in dialoog blijven gaan en de kern zoeken in wat er maatschappelijk nodig is. Net zoals woorden dat niet zijn, is ook onze toekomst niet neutraal.

Marianne Coopman